

УДК 811.111'373.612.2

DOI <https://doi.org/10.32782/2410-0927-2025-22-2>

Мар'яна БАНЕВИЧ

асистент кафедри англійської філології та методики навчання англійської мови, Тернопільський національний педагогічний університет імені Володимира Гнатюка, вул. Максима Кривоноса, 2, м. Тернопіль, Україна, 46015

ORCID: 0009-0001-0881-9569

Бібліографічний опис статті: Баневич, М. (2025). Темпоральні метафори як інструмент репрезентації часу та його вплив на політичну аргументацію. *Актуальні питання іноземної філології*, 22, 9–15, doi: <https://doi.org/10.32782/2410-0927-2025-22-2>

ТЕМПОРАЛЬНІ МЕТАФОРИ ЯК ІНСТРУМЕНТ РЕПРЕЗЕНТАЦІЇ ЧАСУ ТА ЙОГО ВПЛИВ НА ПОЛІТИЧНУ АРГУМЕНТАЦІЮ

Метою роботи є дослідження ролі темпоральних метафор у представленні часу та їхній вплив на політичну аргументацію. Стаття прагне виявити, як метафоричні рамки формують суспільне сприйняття, політичні наративи та прийняття рішень, аналізуючи їхню функцію як інструментів для спрощення складних часових концепцій і сприяння емоційній участі в політичному дискурсі. Методологією даної наукової розвідки є міждисциплінарний підхід, який поєднує когнітивну лінгвістику та теорії політичної комунікації. Використовуючи якісний контент-аналіз, цей підхід досліджує корпус політичних промов і медіа-текстів із різних культурних та історичних контекстів. Дослідження ідентифікує та класифікує часові метафори, такі як «час як подорож», «час як ресурс» і «час як цикл», аналізуючи їхні риторичні функції та значення в політичній аргументації. Наукова новизна полягає в новому погляді на стратегічне використання темпоральних метафор у політичному дискурсі, підкреслюючи їх роль у формуванні політичних подій, ідеологій та політичних рішень. Це підкреслює, що темпоральні метафори є не просто лінгвістичними інструментами, а й когнітивними та культурними конструктами, які впливають на те, як люди розуміють і оцінюють політичні реалії. Крім того, дослідження розширює розуміння метафоричного обрамлення, зосереджуючись конкретно на часових вимірах, які залишаються недостатньо вивченими в існуючих дослідженнях. Зроблено висновки, що темпоральні метафори служать подвійній меті: вони сприяють розумінню абстрактних понять, таких як прогрес, криза та безперервність, водночас формуючи та обмежуючи політичну аргументацію. Такі метафори, як «рух уперед» або «повернути час назад» викликають певні емоційні та ідеологічні асоціації, впливаючи на сприйняття громадськістю певного типу політики. Дослідження підкреслює необхідність критичного усвідомлення цих метафор у політичній риторичі, оскільки вони можуть як прояснити політичний дискурс, так і маніпулювати ним. Ці ідеї сприяють розвитку теоретичного та практичного розуміння метафоричного фреймінгу в політичній комунікації.

Ключові слова: темпоральні метафори, репрезентація часу, політична аргументація, когнітивна лінгвістика, метафоричне моделювання, мовленнєві стратегії.

Mariana BANEVYCH

Assistant at the Department of English Philology and Methods of Teaching English, Ternopil Volodymyr Hnatiuk National Pedagogical University, 2 Maksym Kryvonis St, Ternopil, Ukraine, 46015

ORCID: 0009-0001-0881-9569

To cite this article: Banevych, M. (2025). Temporalni metafory yak instrument reprezentatsiyi chasu ta yoho vplyv na politychnu arhumentatsiyu [Temporal metaphors as a tool for representing time and their impact on political argumentation]. *Current Issues of Foreign Philology*, 22, 9–15, doi: <https://doi.org/10.32782/2410-0927-2025-22-2>

TEMPORAL METAPHORS AS A TOOL FOR REPRESENTING TIME AND THEIR IMPACT ON POLITICAL ARGUMENTATION

The purpose of the paper is to investigate the role of temporal metaphors in the representation of time and their impact on political argumentation. The article seeks to reveal how metaphorical frames shape public perception, political narratives and decision-making, analyzing their function as tools for simplifying complex temporal concepts and facilitating emotional engagement in political discourse. The research methodology of this scientific investigation is

an interdisciplinary approach combining cognitive linguistics and political communication theories. Using qualitative content analysis, it examines a corpus of political speeches and media texts from different cultural and historical contexts. The study identifies and classifies temporal metaphors, such as "time is a journey", "time is a resource", and "time is a cycle", analyzing their rhetorical functions and meanings in political argumentation. The scientific novelty lies in a new perspective on the strategic use of temporal metaphors in political discourse, emphasizing their role in shaping political events, ideologies and political decisions. This highlights that temporal metaphors are not simply linguistic tools but also cognitive and cultural constructs that influence how people understand and evaluate political realities. Furthermore, the study extends the understanding of metaphorical framing by focusing specifically on temporal dimensions that remain understudied in existing research. The conclusion is that temporal metaphors serve a dual purpose: they contribute to the understanding of abstract concepts such as progress, crisis, and continuity while at the same time shaping and constraining political argumentation. Metaphors such as "moving forward" or "turning back the clock" evoke certain emotional and ideological associations, influencing the public's perception of a certain type of politics. The study highlights the need for a critical awareness of these metaphors in political rhetoric, as they can both clarify and manipulate public discourse. These ideas contribute to developing a theoretical and practical understanding of metaphorical framing in political communication.

Key words: temporal metaphors, time representation, political argumentation, cognitive linguistics, metaphorical modelling, speech strategies.

Час, як абстрактне та невловиме поняття, потребує когнітивних рамок для інтерпретації та комунікації. Метафори, засновані на досвіді та культурному контексті, надають засоби для концептуалізації часу доступними способами. Темпоральні метафори, такі як «ЧАС ЯК РЕСУРС» або «ЧАС ЯК ПОДОРОЖ», особливо широко поширені в політичній риторичі, де їх використання обрамлює політичні проблеми, диктує терміновість і встановлює ідеологічні пріоритети. Наприклад, фрази на зразок «закінчується час» або «озираючись на історію» не лише сформулюють часові зв'язки, але й керують розумінням і емоційною реакцією слухача.

Актуальність проблеми. Різноманітні лінгвістичні дослідження демонструють, що політики використовують широкий спектр лінгвістичних стратегій, щоб заручитися підтримкою виборців, одночасно культивуючи сприятливий образ себе та зображуючи опонентів у негативному світлі. Серед цих стратегій метафори виділяються як особливо потужні завдяки своєму переконливому впливу, своїй вирішальній ролі в ідеологічному позиціонуванні та здатності підкреслювати позитивні риси «в групі», одночасно підкреслюючи негативні риси «позагрупи» (ван Дейк, 1998). Політичний дискурс, як окремий жанр, дозволяє політикам утверджувати панування над суперниками та створювати умови для залучення нових прихильників. Для досягнення цих цілей політики виступають з промовами, дискутують з опонентами, ставлять запитання та дають відповіді. У цьому контексті метафори виявляються одним із найефективніших інструментів для досягнення цих цілей.

Темпоральні метафори не нейтральні; вони несуть ідеологічний підтекст. Дж.Лакофф і М.Джонсон вперше підкреслили, що метафори є не просто мовними прикрасами, а когнітивними інструментами, які формують думки та дії. У політичному контексті часові метафори можуть структурувати аргументи про прогрес, кризи чи традиції, впливаючи на суспільне сприйняття та політичні пріоритети. Наприклад, метафори, що підкреслюють майбутнє («КРАЩЕ ЗАВТРА»), часто використовуються в прогресивних аргументах, тоді як метафори, зосереджені на минулому («ПОВЕРНЕННЯ ДО НАШИХ КОРЕНІВ»), домінують у консервативних наративах. Оскільки політична поляризація поглиблюється в усьому світі, вивчення риторичних стратегій, включаючи часові метафори, стає все більш актуальним. Розуміння того, як час виділяється в політичному дискурсі, може виявити певну динаміку влади, маніпуляції та культурні припущення, вбудовані в політичні наративи.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Дослідники в галузі когнітивної лінгвістики, політології та комунікації широко досліджують роль метафор у формуванні політичної аргументації. Ключовим внеском беззаперечно залишається новаторська робота «Metaphors We Live By» Дж.Лакоффа і М.Джонсона. Їхнє дослідження заклало основу для розуміння «метафор як когнітивних засобів, а не просто мовних прикрас» (Lakoff, Johnson, 1980). Нещодавнє дослідження К.Хартмана і К.Хазбенда зосереджено на використанні темпоральних метафор у риторичі про зміну клімату, показуючи, як «...ці метафори можуть створювати

відчуття терміновості або спонукати до дій, залежно від того, як вони оформлені» (Hartman, Husband, 2020). Дослідники Є. Будаєв і А. Чудінов стверджують, що метафори діють як дзеркало, відображаючи національну свідомість на конкретних етапах розвитку суспільства, незалежно від індивідуальних упереджень. К. Дацишин розглядає когнітивну теорію метафори, висвітлюючи її здатність відображати та формувати мовний світогляд через транспоновані вирази. І. Бутова у порівняльному аналізі гумору в політичних повідомленнях із США та України описує метафору як основу для виявлення подібностей і відмінностей у тому, як гумор використовується в політичній комунікації. О. Безугла досліджує темпоральні метафори, типові для американського політичного дискурсу, класифікуючи їх основні типи та визначаючи джерела, важливі для розуміння різних аспектів часу. А. Попова розробила типологію когнітивних метафор в українській та англійській мовах, пропонуючи розуміння міжмовних і культурних варіацій. С. Куранова розглядає концептуальні політичні метафори, наголошуючи на їхній ролі у виявленні національно-культурної специфіки суспільно-політичної мовленнєвої поведінки. О. Семіно і М. Дієс-Прадос аналізують взаємозв'язок між метафорою та ідеологією.

Ці дослідження разом демонструють, що метафори функціонують як потужні інструменти для формування думки, відображення культурної ідентичності та впливу на громадську та політичну комунікацію. Хоча дані дослідження представляють цінну інформацію, існує потреба в цілеспрямованому аналізі темпоральних метафор у політичній аргументації, особливо в епоху прискорення глобальних криз і посилення політичної комунікації.

Мета дослідження. Це стаття спрямована на дослідження стратегічного використання темпоральних метафор у політичній аргументації, зосереджуючись на їхній ролі в оформленні політичних наративів, впливаючи на сприйняття аудиторії та легітимізації ідеологічних позицій. Стаття прагне забезпечити детальне розуміння того, як часові метафори формують дискурс, і їхні наслідки для державної політики та демократичної участі. Дане дослідження також аналізує взаємодію репрезентації часу та його ролі в аргументації, до якої вдаються

державні діячі під час обґрунтування політичних рішень.

Виклад основного матеріалу дослідження. Час є абстрактним і нематеріальним поняттям, яке часто потребує метафоричної мови, щоб зробити його зрозумілим. Темпоральні метафори допомагають людям структурувати своє розуміння часу, відображаючи його в більш відчутних і звичних областях (Lakoff, Johnson, 1980). У своїх виступах політики зазвичай прагнуть переконати аудиторію у власних успіхах, яких вони нібито досягли після серйозної політичної чи економічної кризи, що вплинула на їхню країну та світ. Також вони намагаються створити позитивний імідж для себе, водночас дискредитувати своїх опонентів.

Як зазначає М. Дієс-Прадос, метафору можна розглядати як своєрідну призму, через яку представляються кандидати (Díez-Prados, 2016). Завдяки наявності позитивних або негативних оцінок, ці метафори, ймовірно, мають потужний вплив, оскільки володіють «силою оцінювання». Це означає, що ми не лише переносимо сутності з одного домену до іншого, але й передаємо спосіб їх оцінювання у вихідному контексті (Musolff, 2016). Політики часто використовують темпоральні метафори для побудови переконливих аргументів, формування політичних планів і мобілізації колективних дій. Часовий вимір політичного дискурсу дозволяє лідерам позиціонувати свою політику в рамках наративів прогресу, кризи чи оновлення, впливаючи на те, як виборці сприймають терміновість і наслідки політичних рішень.

Темпоральні метафори діють у рамках теорії концептуальної метафори, яка стверджує, що абстрактні поняття розуміються через відображення з конкретних вихідних доменів (Lakoff, Johnson, 1980). Спираючись на основу цієї теорії, можна виділити кілька основних типів концептуальних метафор.

Час як подорож: Ця метафора описує час як шлях, який проходять окремі особи чи суспільства. Такі заяви, як «МИ РУХАЄМОСЯ ВПЕРЕД» або «МИ НА РОЗДОРІЖЖІ», є прикладом цієї метафори, передаючи ідеї прогресу або прийняття рішень.

Час як ресурс: Фрази на кшталт «У НАС ЗАКІНЧУЄТЬСЯ ЧАС» або «ЕКОНОМІЯ ЧАСУ» зображують час як обмежений ресурс, підкреслюючи терміновість і дефіцит. В. Еванс

акцентує увагу на тому, що у політичній аргументації ця метафора відіграє вирішальну роль у підкресленні необхідності стратегічних дій. Політики, часто використовують цю структуру для формулювання проблем і обґрунтування рішень, особливо в ситуаціях кризи чи реформ. У випадку «часу як ресурсу» час розглядається як вимірювальна та обмежена сутність, подібно до грошей чи енергії (Evans, 2004).

Час як цикл: Політичні згадки про «ЧАС ЗМІН» або «ІСТОРІЮ, ЩО ПОВТОРЮЄТЬСЯ» викликають циклічні метафори, що натякають на безперервність або неминучість.

Темпоральні метафори посилюють переконливість політичної аргументації завдяки виконанню риторичної функції в політичному дискурсі. Дані метафори залучають проблеми обрамлення. Метафори створюють певну «лінзу», через яку сприймаються проблеми. Криза, яку окреслюють як «ВИЧЕРПАННЯ ЧАСУ», нав'язує відчуття невідкладності, що узаконює швидкі дії.

Також, як зазначає Л. Боугер, провідною задачею концептуальних метафор є створення наративів. Політики використовують метафори для створення переконливих наративів, таких як «ПОБУДОВА КРАЩОГО МАЙБУТНЬОГО» або «ПОВЕРНЕННЯ ДО ЗОЛОТОГО ВІКУ», щоб узгодити їх із прагненнями чи ностальгією виборців (Bougher, 2012). За допомогою темпоральних метафор відбувається формування громадського сприйняття. Темпоральні метафори впливають на те, як аудиторія концептуалізує політику. Наприклад, «ПОВЕРНУТИ ЧАС НАЗАД» може викликати опір регресу, тоді як «НОВИЙ СВІТАНОК» означає оптимізм і прогрес.

У рамках дослідження було здійснено контент-аналіз тексту, причому основна увага здебільшого приділялася окремим словам (іменникам, дієсловом, прикметникам, прислівникам). Однак у деяких випадках одиницями аналізу виступали фрази, частини речень або навіть цілі речення. Отримані результати дослідження можна виокремити наступними практичними випадками.

Прогрес і реформа: «ЧАС ЯК ПОДОРОЖ».

Метафора часу як подорожі широко використовується для позиціонування політики в межах континууму прогресу. Гасло президентської кампанії Барака Обами 2008 року

«ЗМІНИ, У ЯКІ МИ МОЖЕМО ВІРИТИ» використовувало цю метафору, щоб запропонувати прогресивну траєкторію покращення суспільства (BBC News Україна, 2018). Подібним чином кліматичний активізм Грети Тунберг наголошує на колективній подорожі з наближенням дедлайну: «БУДИНОК ГОРИТЬ, І НАМ ПОТРІБНО ДІЯТИ НЕГАЙНО» (Mind, 2021). Ці рамки підсилюють ідею кінцевої точки — успіху чи катастрофи — що залежить від негайних дій.

Криза та терміновість: «ЧАС ЯК РЕСУРС»

Терміновість прийняття рішень під час кризи часто зображає метафори часу як дефіцитний ресурс. Під час пандемії COVID-19 політичні лідери часто заявляли: «МИ БОРЕМОСЯ З ЧАСОМ», щоб розробити вакцини та впровадити заходи безпеки. Ця метафора виправдовувала безпрецедентне втручання уряду та посилювала потребу в швидких колективних діях.

Цикли історії: «ЧАС ЯК ЦИКЛ»

Часові цикли часто використовують для контекстуалізації поточних подій в рамках історичних моделей. Циклічні метафори резонують як з консервативними, так і з прогресивними ідеологіями, залежно від того, викликають вони ностальгію за минулим чи оптимізм щодо майбутнього. Циклічне оформлення може зробити абстрактні історичні уроки пов'язаними, сприяючи емоційній взаємодії з політичними аргументами. Гасло Дональда Трампа «ЗРОБИМО АМЕРИКУ ЗНОВУ ВЕЛИКОЮ» прямо згадує минулий золотий вік, пропонуючи повернутися до кращих часів (Brittanika, 2025). І навпаки, прогресивні рухи часто критикують такі метафори, стверджуючи, що вони ігнорують системну несправедливість або спотворюють історію.

Темпоральні метафори формують те, як аудиторія інтерпретує політичні повідомлення, формуючи проблеми емоційно резонансними способами. Дж. Шільперорд та ін. підтверджують, що темпоральні метафори можуть викликати терміновість, ностальгію чи надію, залежно від їх структури (Schilperoord, 2022). П. Тібодо та Л. Боролицька, провівши дослідження в когнітивній психології показують, що метафори керують не тільки тим, як люди інтерпретують інформацію, але й тим, як вони приймають рішення (Thibodeau & Boroditsky, 2011). Т. Метлок та ін. виявили, що метафори

тимчасової подорожі, такі як «МИ НА ШЛЯХУ ДО ВІДНОВЛЕННЯ», підвищують оптимізм щодо економічних реформ навіть у невизначених умовах (Matlock et al., 2011). М. Нісбет доводить, що подібним чином метафори, які розглядають час як обмежений ресурс, підвищили сприйняті ставки бездіяльності в екологічних кампаніях (Nisbet, 2009).

Посилення політичної поляризації може відбуватись за допомогою темпоральних метафор. В даній сфері метафори поєднують різні політичні ідеології з різними часовими наративами. Наприклад, консерватори можуть наголошувати на «ПОВЕРНЕННІ ДО ТРАДИЦІЙ» (циклічна метафора), тоді як ліберали зосереджуються на «ПОБУДОВІ МАЙБУТНЬОГО» (метафора подорожі). Ці розбіжності впливають на те, як виборці визначають пріоритети таких питань, як імміграція, економічні реформи чи кліматична політика. Метафори часто впливають на те, як аудиторія оцінює необхідність діяти. Темпоральні метафори керують громадськими діями. Наприклад, представлення зміни клімату стимулює негайні дії, тоді як опис цього явища як «МАРАФОНУ, А НЕ КОРОТКОГО ЗАБІГУ» підкреслює важливість стійких і довготривалих зобов'язань.

Риторична ефективність посилюється завдяки темпоральним метафорам, які викликають емоційну реакцію. Метафори подорожей часто вселяють надію чи рішучість, тоді як метафори ресурсів породжують терміновість або страх. Використовуючи ці емоційні заклики, політики можуть здобути підтримку або виправдати суперечливу політику.

Темпоральні метафори служать інструментами легітимації політичних дій. Політичні діячі використовують яскраві, та іноді гіперболізовані метафоричні конструкції. Більшість лексико-синтаксичних повторів, які застосовуються для експлікації соціально-політичних змін в країні, одноманітні. Наприклад, метафора «НАЗДОГАНЯТИ ІСТОРІЮ» використовувалася для підтвердження прогресивних реформ, тоді як «ЗБЕРЕЖЕННЯ ТРАДИЦІЙ» використовувалася для опору змінам.

У ході дослідження було розглянуто і етичні аспекти використання темпоральних метафор. Результати показують, що темпоральні метафори ставлять під сумнів етичні міркування. Стратегічне застосування часо-

вих метафор у політичній риторичі порушує питання етики. Спрощення складних проблем через метафори терміновості (наприклад, «ЧАС СПЛИВАЄ») може підштовхнути аудиторію до необдуманих рішень, а циклічні метафори, які ідеалізують минуле, здатні посилювати ексклюзивістські ідеології. Погоджуємось із думкою Б. Нерліх і Р. Джаспал про те, що політичні лідери повинні знаходити баланс між ефективністю риторики часових метафор і відповідальністю за сприяння поінформованому й глибокому публічному дискурсу (Nerlich, Jaspal, 2014). Стратегічне використання часових метафор викликає етичні питання щодо їх потенціалу маніпулювання громадською думкою. Наприклад, оформлення політичних дебатів за сценарієм «ЗАРАЗ АБО НІКОЛИ» може надто спростити складні питання або змусити виборців приймати поспішні рішення. Подібним чином ідеалізовані зображення минулих епох ризикують романтизувати історичну несправедливість. Політики та громадські діячі повинні збалансувати переконливі наміри з прагненням до точності та інклюзивності.

Висновки і перспективи подальших досліджень. У цьому дослідженні було з'ясовано роль темпоральних метафор у політичних промовах та їх використання в аргументації для підтвердження політичних рішень. Також було визначено, що темпоральні метафорами у вигляді техніки репрезентації часу, доволі часто залежать від ідеологічної позиції мовця. Аналіз виступів демократичних політиків виявляє схильність оцінювати людську поведінку з етичної точки зору, наголошуючи на необхідності змін для реалізації економічної політики, яка рухає країну вперед. Це підкреслює поширеність темпоральних метафор у політичному дискурсі як важливого інструменту для оформлення наративів.

Темпоральні метафори є важливим, але недостатньо вивченим елементом політичної аргументації. Більшість сучасних політичних промов включають в себе аргументативні, маніпулятивні та сугестивні технології, адже є результатом репрезентації метафор. Даний тип метафор є дієвим, але лише одним із мовленнєвих засобів впливу на масову свідомість. Темпоральні метафори впливають на суспільне сприйняття часу та допомагають

політичним діячам будувати наративи прогресу, кризи та традицій. Через такі метафори політики заявляють про досягнення на політичній арені, часто негативно формулюючи політику своїх опонентів. Ці метафори також служать сильній ідеологічній меті, оскільки вони спрямовані на формування у громадян бачення майбутнього країни. Використовуючи часові метафори, політики намагаються виправдати свої рішення та вплинути на громадську думку.

Майбутні дослідження можуть стосуватися різноманітних аспектів, зокрема:

дослідження міжкультурних відмінностей у використанні часових метафор та їхнього впливу на глобальний політичний дискурс;

аналіз того, як цифрові медіа-платформи сприяють або обмежують використання часових метафор у політичній комунікації;

переоцінці роль відтворення метафоричного часу у формуванні реакцій на глобальні кризи, такі як війна, зміна клімату чи пандемії.

ЛІТЕРАТУРА:

1. BBC News Україна. Чого нас вчать найвидатніші промови Кінга, Кеннеді і Обами. 2018. URL: <https://www.bbc.com/ukrainian/vert-cul-43644875> (дата звернення: 28.01.2025).
2. Bougher, L. D. (2012). "The Case for Metaphor in Political Reasoning and Cognition." *Political Psychology*, 33(1), 145–163.
3. Britannica. MAGA movement United States political movement. 2025. URL: <https://www.britannica.com/topic/MAGA-movement> (дата звернення: 28.01.2025).
4. Díez-Prados M. The use of metaphor and evaluation as discourse strategies in pre-electoral debates: Just about winning votes. *Exploring Discourse strategies in social and Cognitive Interaction: Multimodal and Cross-linguistic Perspectives*. Amsterdam : John Benjamins, 2016. P. 215-244
5. Dijk T A. van. *Ideology: A Multidisciplinary Approach* / T. A. van Dijk. London : Sage Publications, 1998.
6. Evans, V. (2004). *The Structure of Time: Language, Meaning, and Temporal Cognition*. Amsterdam: John Benjamins.
7. Hartman, K., & Husband, K. (2020). Temporal Metaphors in Climate Change Rhetoric: Creating Urgency or Complacency? *Journal of Environmental Communication*, 14(3), 345-359.
8. Lakoff, G., & Johnson, M. (1980). *Metaphors We Live By*. University of Chicago Press.
9. Mind. Грета Тунберг у Давосі: «Ви дієте так, ніби ваш дім горить, а ви вирішили дзвонити пожежникам через 30 років». 2021. URL: <https://mind.ua/news/2021311-greta-tunberg-u-davosi-vi-diete-tak-nibi-vash-dim-gorit-a-vi-virishili-dzvoni-pozhezhnikam-cherez-30-rokiv> (дата звернення: 28.01.2025).
10. Matlock, T., et al. (2011). "Framing Economic Recovery: Journey Versus Container Metaphors." *Metaphor and Symbol*, 26(3), 173–185.
11. Musolff, A. (2016). *Political Metaphor Analysis: Discourse and Scenarios*. Bloomsbury Academic.
12. Nerlich, B., & Jaspal, R. (2014). "Metaphors We Die By? Geoengineering, Metaphors, and the Argument From Catastrophe." *Metaphor and Symbol*, 29(3), 243–261.
13. Nisbet, M. C. (2009). "Communicating Climate Change: Why Frames Matter for Public Engagement." *Environment: Science and Policy for Sustainable Development*, 51(2), 12–23.
14. Schilperoord, J., Verhagen, S., & de Graaf, A. (2022). Nostalgia and Hope: Temporal Metaphors in Political Narratives. *Discourse Studies*, 24(5), 678-695.
15. Thibodeau, P. H., & Boroditsky, L. (2011). Metaphors We Think With: The Role of Metaphor in Reasoning. *PLoS ONE*, 6(2), e16782. <https://doi.org/10.1371/journal.pone.0016782>.

REFERENCES:

1. BBC News Ukraina. (2018). Choho nas vchat nayvydatnishi promovy Kinha, Kennedi i Obamy [What the greatest speeches of King, Kennedy, and Obama teach us]. Retrieved January 28, 2025, from <https://www.bbc.com/ukrainian/vert-cul-43644875>.
2. Bougher, L. D. (2012). The case for metaphor in political reasoning and cognition. *Political Psychology*, 33(1), 145–163.
3. Britannica. (2025). MAGA movement: United States political movement. Retrieved January 28, 2025, from <https://www.britannica.com/topic/MAGA-movement>.
4. Díez-Prados, M. (2016). The use of metaphor and evaluation as discourse strategies in pre-electoral debates: Just about winning votes. In L. de Saussure & P. Schulz (Eds.), *Exploring discourse strategies in social and cognitive interaction: Multimodal and cross-linguistic perspectives* (pp. 215–244). Amsterdam: John Benjamins.

5. Dijk, T. A. van. (1998). *Ideology: A multidisciplinary approach*. London: Sage Publications.
6. Evans, V. (2004). *The structure of time: Language, meaning, and temporal cognition*. Amsterdam: John Benjamins.
7. Hartman, K., & Husband, K. (2020). Temporal metaphors in climate change rhetoric: Creating urgency or complacency? *Journal of Environmental Communication*, 14(3), 345–359.
8. Lakoff, G., & Johnson, M. (1980). *Metaphors we live by*. University of Chicago Press.
9. Mind. (2021). Hreta Tunberh u Davosi: «Vy diyete tak, niby vash dim horyt', a vy vyrishyly dzvonyty pozhezhnykam cherez 30 rokiv» [Greta Thunberg in Davos: "You act as if your house is on fire, but you decided to call the firefighters in 30 years"]. Retrieved January 28, 2025, from <https://mind.ua/news/20221311-greta-tunberg-u-davosi-vi-diete-tak-nibi-vash-dim-gorit-a-vi-virishili-dzvoniti-pozhezhnykam-cherez>
10. Matlock, T., et al. (2011). Framing economic recovery: Journey versus container metaphors. *Metaphor and Symbol*, 26(3), 173–185.
11. Musolff, A. (2016). *Political metaphor analysis: Discourse and scenarios*. Bloomsbury Academic.
12. Nerlich, B., & Jaspal, R. (2014). Metaphors we die by? Geoengineering, metaphors, and the argument from catastrophe. *Metaphor and Symbol*, 29(3), 243–261.
13. Nisbet, M. C. (2009). Communicating climate change: Why frames matter for public engagement. *Environment: Science and Policy for Sustainable Development*, 51(2), 12–23.
14. Schilperoord, J., Verhagen, S., & de Graaf, A. (2022). Nostalgia and hope: Temporal metaphors in political narratives. *Discourse Studies*, 24(5), 678–695.
15. Thibodeau, P. H., & Boroditsky, L. (2011). Metaphors we think with: The role of metaphor in reasoning. *PLoS ONE*, 6(2), e16782. <https://doi.org/10.1371/journal.pone.0016782>.